

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНЂЕЛА МИХАИЛА

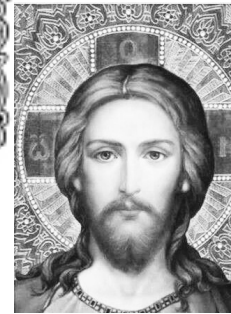
НЕДЕЉА, 6. МАЈ 2018, ГОДИНА 19, БР. 34

СЛАВИМО, А БЕЗ ГОСПОДА

/Игуман Рафаило (Бољевић) је 2014. одржао предавање у ман. Подмаине, у коме је, између осталог, говорио о типским ситуацијама за српски народ - непознавању своје вере и традиције, непостојању живог и активног односа према Речи Божијој - Светом писму, о непрепознатим странпутицама, претварању крсне Славе у крканлук, а без односа са Господом и Светитељем.../

Преко читаве године, НАС ЈЕВАНЂЕЉЕ ОБАСЈАВА. Обратите пажњу! Одвојите мало времена, па погледајте шта смо читали на прошлој Литургији, односно, прошле недјеље, па оне прије ње, па погледајте читав годишњи круг. Погледајте јеванђељска читања. Ако ми, после свега тога, не вјерујемо, и то тврдо не вјерујемо, онда је то, браћо и сестре, наш велики проблем. Проблем на коме ће да се темеље, да се брзо надовезују, многи други проблеми. И, такав човјек је изгубљен - и у времену и, на жалост, за вјечност. Ако њега Господ није увјерио, Оваплоћени Бог, пројавом таквих чудеса, која се, не само до тада, него и до данас, нису откривала... Ко је тако чудотворио као Господ Исус Христос? Има ли некога да је творио таква чудеса? Или само једно од њих? Нема га, браћо и сестре. Можемо и да одвојимо вријеме, па да направимо неке претраге да га нађемо - нема га. Ко је вратио очи и једноме слијепцу? Ми се задовољавамо и сматрамо то великим успјехом кад направимо неку интервенцију на оку, са читавом некаквом скаламеријом, некакви ласери, то читава наука стоји иза тога да се само мало интервенише у погледу *побольшања вида*. ... Том слијепом /у Јеванђељу/ су очне дупље биле празне! ... Направио му је очи! ... Ко је икад, браћо и сестре, дигао мртвог човјека? Ко је дигао некога кога смо већ сахранили? Лазара смо сахранили... ОН га је дигао, четвртога дана. И, то, како дигао? Гласом: Лазаре, *изађи напоље*. ...

Васкрсење Четвородневног Лазара - ко ту не повјерује - то је можда задња станица пред чудесно страдање и чудесно Васкрсење Господње - ко се није увјерио на Лазару Четвородневном, тај не може да повјерује како треба јер ће његова вјера бити магловита и његов доживљај Васкрсења ће бити површан. И, лако ће се изгубити и претворити у нешто што нема везе са вјером. ... Пазите, то су све демонске замке: Васкрс као празник није изгубљен, нисмо га потиснули. И данас, и јуче, и прије 10, и прије 20 година, славио се Васкрс... Међутим, ОДНОС ПРЕМА ВАСКРСЛОМЕ НИЈЕ ПОСТОЈАО.

Пазите каква болештина! ... То су могућности пале људске природе - ђаво са палим човјеком може све да ради: "Има да славиш Васкрс: ти ћеш да бојиш и јаја, домаћице, и да се куцамо, и ручак да правиш, све, све, све... Али, да вјерујеш у Васкрситеља, у Васкрсење, да мислиш о Њему, било какав однос према Васкрслеме да имаш - то нећеш моћи!" И? Знате ли колико је људи на такав начин вјеровало? На жалост, и данас вјерује. Има однос према Васкрсу, али не и према Ономе Ко је васкрсао. ... Ко не зна за Васкрс на овим просторима? Нема тога. Међутим, не знају за Лазара васкрслог. Ми смо свједоци: имате људе који не знају за васкрсење

Четвородневног Лазара. Који годинама славе, који славе и крсну Славу, који знају и шта је Божић, славе и налажу бадњаке, али немају никакав однос према Рођеном, тј. Оваплоћеном Богу, Богомладенцу, не знају ништа о Његовом животу, баш ништа! Сем ако не прочитају у некој злобној књизи, ако не одгледају неки филм, снимљен на јеванђељске теме.

Филм, браћо и сестре, поред Живе Цркве! "Да Винчијев код", поред Живе Цркве, "Страдања Христова", некаквих холивудских режисера и редитеља! Поред Тијела Христовог, пуног Живота, пуног Крви, ми гледамо видео-филмове, ми гледамо остварења бјелосвјетских редитеља, који немају никакве везе са Црквом! Који нису ни рођени у Цркви, које Црква не доји. Ко зна ко их доји! И, пазите, лаге се тих тема... И, бивају врло лако прихваћени од оних који славе Васкрс, али не знају ништа о Васкрслеме и Васкрситељу...

Славимо Божић, браћо и сестре, празна колијевка... Божић - без Рођенога, замислите! То смо ми. Ми успијевамо, али не сами јер то не ради човјек сам, то нас ђаво учи. То је велики ум. Пали ум, али велики потенцијали, много може, много зна. ... Демон великом брзином пролази кроз ваздух, кроз тзв. поднебесје, великом брзином. Великом проицијивошћу. И, кад уђе у народ, а УВИЈЕК УЛАЗИ ТАМО ГДЈЕ ЈЕ ЦРКВА ПОТИСНУТА, А ПОСЕБНО У НАРОД КОЈИ ЈЕ БИО ОСВЈЕШТАН... Посматрамо народ као човјека: наш народ је био освјештан. Свети Сава га је лијепо покropио и све обезбиједио - од цара до пастира, све је било освјештано, утемељено, окађено - љепота Божија! Е, кад се такав народ одметне, кад у очишћен дом - и то очишћен не само тајманом, не само светом водичом, него крвљу мученичком - кад се одвоји од Цркве и кад зли духови наиђу на дом празан, очишћен, али празан - а, то се управо десило са нашим народом - онда иду и траже седам других духова. Горих од себе! Или, ако хоћете, седам легиона! Враћају се и улазе у тог човјека или у тај народ, и том народу потоњем бива горе него првом. И, заиста, нашем народу је данас горе, и то седам пута горе него што нам је било прије примања вјере.

Васкрс постоји, Божић постоји, Никољдан постоји, Митровдан постоји, Ђурђевдан

Господе... помози нам да постигнемо то што је по вољи Твојој и због чега си нас Ти створио.
Патријарх српски Павле

постоји, Аранђеловдан постоји, Преображење, Велика Госпођа... Да га питаш: која Госпођа? Вјерујте, многи везе не би имали о којој се Госпођи ради! При том, многи би се зачудили што га то питаш јер га то до сад нико није питао. Велика Госпођа - Велика Госпођина! ... Николдан! ДОМАЋИНЕ - КО ЈЕ НИКОЛА? Ко је Митар? Ко је Ђорђе? Ђурђиц - до јуче, моја баба је исповиједала да је мислила да је Ђурђиц - жена! У таквом је времену живјела, тек прије 10 година је сазнала да је наша крсна Слава Свети великомученик Георгије и Пренос његових часних моштију. Не, Ђурђиц - то је нека жена, замислите! *Ђурђица!* Такво стање, браћо и сестре, то је ненормално стање! Пазите, тај исти човјек неке друге операције одлично обавља. Такав човјек може да заврши не један, него неколико факултета. ... То су доктори, то су професори, то су научници, то су хирурзи, начелници, предсједници, министри... Он функционише, он је у реду, на високим позицијама, он је угледан члан друштва, отац, ђед... Међутим, ОН О ЦРКВИ, О ПРАЗНИЦИМА, БУКВАЛНО НИШТА НЕ ЗНА. Он не зна ни ко је Никола, ни ко је Митар, ни ко је Аранђео, ни ко је Госпођа Мала и Велика... Јер, то се не пита...

То вам је, браћо и сестре, ЈЕДНА ЈЕФТИНА, ВАШАРСКА ШИБИЦАРСКА ТЕХНИКА *онога* ко може много више од тога. Пазите, *он* каже: “Зашто бих ја радио више, кад могу да га удавим у овом плићаку? Погледај: везе о животу нема! Слави Светога Николу годинама - никад није питао ко је! И, шта сад? Треба да активирам друге силе, треба да шаљем кнезове таме, треба да шаљем легион на њега, кога може онај најмањи демончић мацолом /чвргом/ да опали? Погледај га: везе о животу нема! И, шта сад, да шаљем легион на њега? Не долази у обзир. Нећемо да прекидамо његову Славу. ... **ТОВИМ ИХ ЗА ЗАКЛАЊЕ...**”

Има један, кажу, што је после 10 година чуо да Свети Никола није уопште Србин и грдно се разочарао! Да ли он више слави - не знам, али то га је - у срце погодило. Не знам како би реаговали ови што славе Светога Димитрија... А, ови што славе Светога Аранђела, кад би сазнали да није у питању човјек, но анђео... Јер, видите, треба заклати, треба обрнути, треба платити, треба испржити, треба да се одвоји, а оно, на крају, није ни човјек, но анђео... И, тако, многе друге ситуације... Видите, то је једна ЈЕФТИНА ЗАМКА ДЕМОНСКА. А, најгоре од свега је - ОДНОС ПРЕМА ВАСКРСИТЕЉУ, према Васкрслоне, према Рођеноме, браћо и сестре! О Њему - ништа не знамо! Ево, да питамо неког да састави нешто од учења Господњег, да има макар минималну представу о Домостроју Спасења - ево, ако бисмо саставили ову салу... Рупетина само таква. ... Овако, ЧОВЈЕК ЈЕ АСФАЛТИРАН, ШИРОКО... Међутим, иза прве окуке - ПРАЗНИНА, НЕМА ПУТА, остало недоречено... Тамо негдје нешто свијетли у даљини, ко зна шта свијетли, јер до тамо се, просто, не може доћи - е, таква је наша свијест. Такво је наше утемељење у Истини. Такав је наш однос, браћо и сестре, према нашем Спаситељу. Нема га. А, Васкрс слаavimo и Божић слаavimo...

У НЕДЕЉИ САМАРЈАНКЕ ПРОСЛАВЉАМО:

- 06.(23) *Свети великомученик Георгије - Ђурђевдан*
- 07.(24) Св. Сава Стратилат; Св. Сава Ердeљски; Св. свештеномуч. Бранко
- 08.(25) Св. апостол и јеванђелист Марко - Марковдан
- 09.(26) Св. свештеномученик Василије Амасијски (Оданије Преполовљења)
- 10.(27) Спаљивање моштију Светог Саве на Врачару
- 11.(28) Свети апостоли Јасон и Сосипатр
- 12.(29) *Свети Василије Острошки Чудотворац*

СВЕТИ ЂОРЂЕ КОД СРБА - СЛАВА ДОМАЋЕ ЦРКВЕ

Славећи спомен једнога Светитеља, а тиме прослављајући Христа и Његову Богомајку - једна породица успева да надвлада феномен биолошке смрти и да стварно у светлости Христовој и свечевој доживи једно благодатно јединство и осаборење са својим преминулим члановима. Тако се у Христу и у Његовоме изабраноме Светом постиже јединство садашњег и минулих покољења и одиста се долази до непосредног сазнања да за Бога нема мртвих, него су сви живи, и он је њихов Бог (Мт. 22,32; Лк. 20,37-38). Та саборност није само физичка, нити само психолошка повезаност једних са другима - него је то реална благодатна саборност у Васкрслоне и Вознесеном Христу.

Кад апостол Павле говори о домаћој цркви (Рм. 16,4; Кор. 16,19; Кл. 4,15; Флм. 2), он свакако има у виду породицу која се отворила према Творцу и Оцу Небескоме и у себи остварила Цркву, укључивши се тиме у неисцрпне благодатне Божје струје које натапају њен живот и хране га духовном храном од које она напредује и узраста у вечност. Таква домаћа црква је остварена у србској православној породици у култу Крсне Славе. У Цркви се, значи, анализује вечност личности као највише вредности. Није у питању ни сама индивидуа као биолошка категорија, ни породица као друштвена категорија, нити која структура друштва - него појединац и његов однос према Богу, који је, кад у већој кад у мањој мери, упућен Богу кроз друге људе. Крштени појединац је, пре свега, личност, члан или зглоб, макар и мали, у великоме и освећујућем организму који се зове Црква, причасник и учасник њених Светих Тајни, којима му она преноси Божански Живот.

Протојереј-ставрофор др Димитрије Калезић

Свим свечарима Светог великомученика Георгија желимо Богом благословену Славу и благослов над породицом и домом. Драга браћо и сестре, у суботу, на празник Светог Василија Острошког Чудотворца, Света Литургија почиње у 9:00.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.